

medlemmerne fandtes Navnet C. Rimestad, bemærkede

**Formanden:** Skjondt der paa denne Stemmeseddel kun er angivet Forbogsstavet C, og der her i Thinget findes to Medlemmer med Navnet Rimestad, der begge have dette Forbogsstav, vil jeg dog, da det ene Medlem foruden Forbogsstavet C tillige har Forbogsstavet B, og i Reglem betegnes C. B. Rimestad, antage, at der ved C. Rimestad er sigtet til Chr. Rimestad, og altsaa erklære Stemmesedlen for gyldig.

Balgte bleve kun følgende 8 Medlemmer i følgende Orden: Berg, C. B. Nyholm, S. S. Holm, Alberti, H. Hansen, Chr. Rimestad, Th. Nielsen, og Scavenius. Man fik altsaa til et nyt frit Balg paa det manglende 9de Medlem. Efterat Stemmesedlerne til dette Balg vare indsamlede, hvorved der efter en forelobig Optælling fandtes at være afgivet 80, lod Formanden Sekretærene optælle Stemmesedlerne under Behandlingen af den følgende Sag paa Dagsordenen.

Man gik saaledes til:

Første Behandling af „Forslag til Pensionslov.“ (Forbogsstavet findes i Tillæg A. Sp. 2041 ff.)

**Vojsen:** Alle have været enige i, at den Pensionsbyrde, der paahviler Statskassen, er efter vore Forhold for stor. Det er jo alle bekendt, hvorledes den for Niebliffet udgjør et Beløb af henved 1,800,000 Rd. eller ontrent en Tiendepart af alle Statens Udgifter. Medens Alle ere enige om, at Maalet skulde være at komme bort fra en saadan uforholdsmæssig Pensionsbyrde, have ikke Alle været enige om Midlerne, men det gaar her som alle vegne, at vil man Maalet, maa man ogsaa ville Midlerne med Hensyn til dette Maal. I den foregaaende og den næstforegaaende Samling var der stillet saadanne Forslag, som ialtsald kunde føre et Skridt paa Veien hen-

imod det Maal at faae Pensionsbyrden nedsat, men man var saalidet enig om Midlerne, at selv et meget moderat Skridt i den Henseende ikke kunde forene Stemmerne om sig. Det kom imidlertid saa vidt, at Uoverensstemmelsen syntes at være overmaade lille, idet det vedkommende Udvalg her i Thinget havde viist en videregaaende Smødelommenhed, end man ialtsald fra Begyndelsen havde tænkt sig, og navnlig havde ladet den Pensionsstaka blive staaende, som fandtes i den gjældende Pensionslov. Man havde da haabet, at der skulde komme en saadan Uoverenskomst tilveie, at der paa Grundlag deraf kunde komme et Udbytte i denne Sag. Imidlertid strandede Enigheden paa to Punkter, idet nemlig Finanzministeren ikke troede at kunne gaa ind paa de to Forslag, som Udvalget havde opstillet, og som Thinget her vedtog, nemlig de Forslag, der gik ud paa Afdrag af  $\frac{1}{3}$ , naar Rønningen oversteg 1200 Rd., og dernæst at sætte Maximumsgrænsen for Pensioner til 2000 Rd., medens det af Finanzministerens Udtalelser syntes at indlyse, at han kunde være tilbøielig til at gaa ind paa de øvrige Punkter, som Udvalget havde opstillet. Det forekommer mig imidlertid, at disse tvende Uoverensstemmelser dog ikke kunne være af en saa afgjørende Betydning, at herpaa et Udbytte af denne Sag skulde strande, og det har derfor været flere Medlemmers Tanke paany at drage denne Sag frem her i Thinget i den fulde Overbevisning, at det maatte komme et Resultat ud deraf, og at man vilde komme til at ville Midlerne, naar man for Alvor ser, at man bør naa Maalet, nemlig at lette Statskassen for en derom herfter der i Grunden ingen Nødvendighed — uforholdsmæssig stor Pensionsbyrde. Da man imidlertid overveiede, hvorvidt man skulde tage denne Sag op paany, blev ogsaa det Spørgsmaal draget frem, om man skulde fremlægge den i den Skikkelse, hvori den sidst var bleven vedtagen, eller om man ikke rettere burde gaa tilbage til det Standpunkt, som Udvalget tidligere havde indtaget, og hvorved man ialtsald gjorde et om end kun lidt større Skridt henimod en Indskrænkning af den kommende Pensionsbyrde. Man vedtog at gaa tilbage til dette Standpunkt og byttede da den